

I. DISPOSICIONS GENERALS**CAP DE L'ESTAT**

12355 *Llei 4/2020, de 15 d'octubre, de l'impost sobre determinats serveis digitals.*

FELIPE VI

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapiguen: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono:

PREÀMBUL**I**

L'economia mundial està adquirint ràpidament caràcter digital i, com a conseqüència d'això, han sorgit noves maneres de fer negocis. Els models de negoci digitals es basen en gran manera en la capacitat per portar a terme activitats a distància, fins i tot transfrontereres, amb una presència física escassa o nul·la, en la importància dels actius intangibles, i en el valor de les dades i les contribucions dels usuaris finals a la creació de valor.

Tanmateix, les normes fiscals internacionals actuals es basen sobretot en la presència física i no es van concebre per fer front a models de negoci basats principalment en actius intangibles, dades i coneixements. Així, no tenen en compte els models de negoci en què les empreses poden prestar serveis digitals en un país sense estar-hi presents físicament, tenen dificultats per impedir la deslocalització d'actius intangibles a jurisdiccions d'una tributació escassa o nul·la, i no reconeixen tampoc el paper que tenen els usuaris en la generació de valor per a les empreses més digitalitzades mitjançant el subministrament de dades o la generació de continguts o com a components de les xarxes en què es basen molts models de negoci digitals. Tot això provoca una desconexió entre el lloc on es genera el valor i el lloc on les empreses tributen.

El que s'ha dit posa de manifest que les actuals normes relatives a l'impost sobre societats ja no són apropiades per gravar els beneficis generats per la digitalització de l'economia, quan aquests estan íntimament lligats a un valor creat per dades i usuaris, i requereixen una revisió.

II

El procés per a la revisió d'aquestes normes ja s'està produint des de fa anys en l'àmbit internacional. Així, al si de l'Organització per a la Cooperació i el Desenvolupament Econòmic (OCDE) i del G20 han estat especialment rellevants en aquest sentit en els últims temps el Projecte sobre erosió de bases imposables i trasllat de beneficis (BEPS, per la sigla en anglès), i en especial el seu informe relatiu a l'acció 1 sobre els reptes fiscals de l'economia digital de 5 d'octubre de 2015, així com l'informe intermedi sobre els reptes fiscals derivats de la digitalització de 16 de març de 2018. En l'àmbit de la Unió Europea ho han estat la comunicació de la Comissió Europea «Un sistema impositiu just i eficaç a la Unió Europea per al mercat únic digital», adoptada el 21 de setembre de 2017, i el paquet de propostes de directives i recomanació per assolir una imposició justa i eficaç de l'economia digital presentades el 21 de març de 2018. Tot aquest esforç constitueix, a més, una bona mostra de la preocupació que hi ha a escala mundial sobre aquesta qüestió.

Tenint en compte la dimensió mundial del problema que planteja la imposició relacionada amb determinats models de negoci digitals, hi ha consens internacional en el fet que la millor estratègia per abordar-lo consisteix a trobar una solució al respecte també a escala mundial, és a dir, al si de l'OCDE. Aquesta solució podria consistir en una revisió del concepte d'establiment permanent (digital) que permetés assignar la part del benefici obtingut per l'empresa corresponent al valor derivat de les dades i les contribucions dels usuaris al país del qual emanen o en el qual hi ha aquestes dades i aquests usuaris. Tanmateix, atès que l'adopció i la implementació d'aquestes mesures consensuades en l'àmbit internacional i multilateral es podria demorar molt de temps, diversos països han començat a adoptar mesures unilaterals per tractar d'afrontar aquest problema. Tant l'acord mundial com l'adopció de mesures unilaterals són solucions legítimes previstes en l'esmentat informe intermedi del G20/OCDE sobre els reptes fiscals derivats de la digitalització.

A aquest corrent d'adopció de mesures unilaterals no han estat aliens els estats membres de la Unió Europea, i ja n'hi ha uns quants que han adoptat o estan en via d'adoptar alguna mesura en aquest sentit. A més, la mateixa Comissió Europea va presentar el 21 de març de 2018, a instància del Consell, una proposta de directiva relativa al sistema comú de l'impost sobre els serveis digitals que grava els ingressos procedents de la prestació de determinats serveis digitals, un dels objectius principals de la qual és corregir l'assignació inadequada de drets de gravamen que es produeix com a conseqüència de la falta de reconeixement a les normes fiscals internacionals vigents de la contribució dels usuaris a la creació de valor per a les empreses als països on aquestes duen a terme la seva activitat. La proposta de la Comissió Europea, consistent en un impost indirecte sobre les prestacions de determinats serveis digitals, va ser rebutjada finalment perquè no es va aconseguir la unanimitat requerida per aprovar-la. D'altra banda, atès que els reptes de la digitalització de l'economia són globals i afecten tots els països, es va acordar traslladar el debat al si de l'OCDE i del Marc Inclusiu per la seva representativitat més gran.

L'impost sobre determinats serveis digitals que regula aquesta Llei s'anticipa tanmateix a la conclusió de les discussions relatives a aquest en els fòrums internacionals. El llarg període de temps transcorregut des que van començar els debats en l'àmbit internacional sobre aquest afer sense que hagi estat possible adoptar solucions pràctiques al respecte, unit a raons de pressió social, justícia tributària i sostenibilitat del sistema tributari, fan necessari adoptar, seguint el camí iniciat per altres països, una solució unilateral que permeti a Espanya exercir de manera immediata al seu territori drets d'imposició que li corresponen legítimament, atès que és d'on procedeixen les dades i les contribucions dels usuaris que generen valor a l'empresa.

Recentment s'han reiniciat així mateix els treballs al si de l'OCDE per adaptar el sistema tributari internacional a la digitalització de l'economia mitjançant la reassignació dels drets de gravamen als països o territoris de mercat quan es participi en l'activitat econòmica, sense necessitat de presència física, amb la creació d'un nou nexa a aquest efecte. Per tant, com ja indicaven els informes sobre economia digital de l'OCDE, l'establiment de mesures unilaterals té caràcter transitori. Així, aquesta naturalesa provisional es predica del nou tribut fins que entri en vigor la nova legislació que tingui per objecte incorporar la solució adoptada internacionalment.

III

Constitueixen l'objecte de l'impost sobre determinats serveis digitals les prestacions de determinats serveis digitals. En concret, es tracta de serveis digitals en relació amb els quals hi ha una participació dels usuaris que constitueix una contribució al procés de creació de valor de l'empresa que presta els serveis, i a través dels quals l'empresa monetitza aquestes contribucions dels usuaris. És a dir, els serveis que preveu aquest impost són aquells que no podrien existir en la seva forma actual sense la implicació dels usuaris. El paper que exerceixen els usuaris d'aquests serveis digitals és únic i més complex que el que adoptava tradicionalment un client d'un servei fora de línia.

Atès que se centra en els serveis prestats, sense tenir en compte les característiques del prestador, entre les quals la seva capacitat econòmica, l'impost sobre determinats serveis digitals no és un impost sobre la renda o el patrimoni, i per tant no queda comprès en els convenis de doble imposició, segons estableix l'informe intermedi del G20/OCDE sobre els reptes fiscals derivats de la digitalització. Es configura, per tant, com un tribut de caràcter indirecte, que és a banda compatible amb l'impost sobre el valor afegit.

IV

L'impost es limita a gravar únicament les prestacions de serveis següents, que als efectes d'aquesta Llei s'identifiquen com a «serveis digitals»: la inclusió, en una interfície digital, de publicitat adreçada als usuaris de la interfície («serveis de publicitat en línia»); la posada a disposició d'interfícies digitals multifacètiques que permetin als seus usuaris localitzar altres usuaris i interactuar-hi, o fins i tot facilitar lliuraments de béns o prestacions de serveis subjacents directament entre aquests usuaris («serveis d'intermediació en línia»); i la transmissió, incloses la venda o la cessió, de les dades recopilades sobre els usuaris que s'hagin generat per activitats que aquests últims hagin dut a terme a les interfícies digitals («serveis de transmissió de dades»). En cap cas s'entén inclòs el transport de senyals de comunicació a què es refereix la Llei 9/2014, de 9 de maig, general de telecomunicacions.

Com a conseqüència de la fonamentació de l'impost, dins dels supòsits de no subjecció s'aclareix que queden exclosos del seu àmbit (entre altres casos): els lliuraments de béns o les prestacions de serveis subjacents que tinguin lloc entre els usuaris en el marc d'un servei d'intermediació en línia; i les vendes de béns o els serveis contractats en línia a través del lloc web del proveïdor d'aquests béns o serveis (les activitats detallistes de «comerç electrònic») en què el proveïdor no actua en qualitat d'intermediari, ja que, per al detallista, la creació de valor resideix en els béns i serveis subministrats, i la interfície digital s'utilitza únicament com a mitjà de comunicació. A fi de determinar si un proveïdor ven béns o serveis en línia per compte propi o presta serveis d'intermediació, cal tenir en compte la substància jurídica i econòmica de l'operació.

V

Són contribuents d'aquest impost les persones jurídiques i les entitats a què es refereix l'article 35.4 de la Llei general tributària, ja estiguin establertes a Espanya, a un altre Estat membre de la Unió Europea o a qualsevol altre Estat o jurisdicció no pertanyent a la Unió Europea, que, a l'inici del període de liquidació, superin els dos llindars següents: que l'import net de la seva xifra de negocis l'any natural anterior superi els 750 milions d'euros; i que l'import total dels seus ingressos derivats de prestacions de serveis digitals subjectes a l'impost, un cop aplicades les regles previstes per a la determinació de la base imposable (per determinar així la part dels ingressos que es correspon amb usuaris situats en territori espanyol), corresponents a l'any natural anterior, superi els 3 milions d'euros.

El primer llindar permet limitar l'aplicació de l'impost a les empreses de gran envergadura, que són aquelles capaces de prestar aquests serveis digitals basats en les dades i la contribució dels usuaris, i que es fonamenten en gran manera en l'existència d'àmplies xarxes d'usuaris, en un gran trànsit de dades i en l'explotació d'una posició sòlida al mercat. Aquest llindar, que és el mateix que hi ha en la Directiva (UE) 2016/881 del Consell, de 25 de maig de 2016, que modifica la Directiva 2011/16/UE pel que fa a l'intercanvi automàtic obligatori d'informació en l'àmbit de la fiscalitat, que estableix la declaració relativa a l'informe país per país, en les normes internacionals equivalents adoptades en aplicació de l'acció 13 del Projecte de l'OCDE i del G-20 sobre l'erosió de la base imposable i el trasllat de beneficis (BEPS, per la sigla en anglès), relativa a la documentació sobre preus de transferència i informe país per país, i en altres projectes normatius europeus, aporta seguretat jurídica, atès que permet a les empreses i a l'Administració tributària determinar de manera més senzilla si una entitat està subjecta a l'impost. A més, permet excloure del nou impost les petites i mitjanes empreses i les empreses emergents, per a les quals els costos de compliment vinculats a aquest podrien tenir un efecte desproporcionat.

El segon llinar permet limitar l'aplicació de l'impost als casos en què hi hagi una petjada digital significativa en l'àmbit territorial d'aplicació de l'impost en relació amb els tipus de serveis digitals gravats.

No obstant això, s'estableixen normes especials per a les entitats que pertanyin a un grup. Així, a fi de determinar si una entitat excedeix els llinars i, per tant, té la consideració de contribuent, els llinars s'han d'aplicar en relació amb els imports aplicables a tot el grup.

VI

Només se subjecten a l'impost les prestacions de serveis digitals que es puguin considerar vinculades d'alguna manera amb el territori d'aplicació de l'impost, la qual cosa s'entén que succeeix quan hi hagi usuaris dels serveis esmentats situats en aquest territori, que és el que constitueix precisament el nexa que justifica l'existència del gravamen. A l'efecte de considerar els usuaris com a situats al territori d'aplicació de l'impost s'estableixen una sèrie de normes específiques per a cada un dels serveis digitals, que estan basades en el lloc en què s'han utilitzat els dispositius d'aquests usuaris, localitzats al seu torn, en general, a partir de les adreces de protocol d'Internet (IP) d'aquests tret que s'utilitzin altres mitjans de prova, en particular, altres instruments de geolocalització dels dispositius.

Qualsevol tractament de dades personals efectuat en el context de l'impost sobre determinats serveis digitals s'ha de fer d'acord amb el que estableixen el Reglament (UE) 2016/679 del Parlament Europeu i del Consell, de 27 d'abril de 2016, relatiu a la protecció de les persones físiques pel que fa al tractament de dades personals i a la lliure circulació d'aquestes dades, i la Llei orgànica 3/2018, de 5 de desembre, de protecció de dades personals i garantia dels drets digitals.

VII

La base imposable de l'impost està constituïda per l'import dels ingressos, exclosos, si s'escau, l'impost sobre el valor afegit o altres impostos equivalents, obtinguts pel contribuent per cada una de les prestacions de serveis digitals subjectes a l'impost, efectuades al territori d'aplicació d'aquest. A l'efecte de calcular la base s'estableixen unes regles per poder gravar exclusivament la part dels ingressos que es correspon amb usuaris situats al territori d'aplicació de l'impost en relació amb el total d'usuaris.

L'impost s'exigeix al tipus del 3 per cent, la meritació es produeix per cada prestació de serveis gravada, i el període de liquidació és trimestral.

VIII

Aquesta Llei consta de setze articles i sis disposicions finals.

La disposició final primera incorpora el títol competencial a l'empara del qual s'aprova la norma, que no és cap altre que el que estableix la Constitució, de conformitat amb el qual s'atribueix a l'Estat la competència exclusiva en matèria d'hisenda general.

IX

D'acord amb el que disposa la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, l'elaboració d'aquesta Llei s'ha efectuat d'acord amb els principis de necessitat, eficàcia, proporcionalitat, seguretat jurídica, transparència i eficiència.

Així, es compleixen els principis de necessitat i eficàcia. En particular, atès que el que la nova norma regula és l'adopció d'una mesura unilateral que consisteix en la creació *ex novo* d'un tribut, es fa necessària l'adopció mitjançant una norma amb rang de llei, sense que s'hagin considerat altres alternatives normatives de rang inferior. La nova Llei es constitueix com l'instrument idoni des del punt de vista de l'eficàcia per assolir els objectius

de política econòmica general que aquella preveu: fer front als reptes que, des del punt de vista fiscal, planteja la digitalització de l'economia, com és en particular el de corregir l'assignació inadequada de drets de gravamen que es produeix com a conseqüència de la falta de reconeixement a les normes fiscals internacionals vigents de la contribució dels usuaris a la creació de valor per a les empreses als països on aquestes duen a terme la seva activitat.

Es compleix també el principi de proporcionalitat, per tal com s'ha procurat assolir estrictament els objectius perseguits.

Respecte al principi de seguretat jurídica, s'ha garantit la coherència del projecte normatiu amb la resta de l'ordenament jurídic nacional. Així mateix s'han desplegat els màxims esforços en la redacció del projecte normatiu per intentar garantir aquesta mateixa seguretat jurídica en la interpretació i l'aplicació de l'impost que aquell regula, malgrat el repte que constitueix el caràcter innovador dels conceptes que s'hi tracten, no només en l'àmbit del nostre dret intern sinó a escala mundial.

El principi de transparència ha quedat garantit, sense perjudici de la publicació oficial en el «Butlletí Oficial de l'Estat», mitjançant el tràmit d'audiència i informació pública del projecte de llei.

En relació amb el principi d'eficiència s'ha intentat que la norma generi les mínimes càrregues administratives i costos indirectes possibles, amb el foment de l'ús racional dels recursos públics. En aquest sentit, les exigències d'informació i documentació que es requereixen dels contribuents són les estrictament imprescindibles per garantir un mínim control de la seva activitat per part de l'Administració tributària.

Finalment, s'ha comunicat a la Comissió Europea als efectes de l'article 5.1 en relació amb l'article 7.4 de la Directiva (UE) 2015/1535 del Parlament Europeu i del Consell, de 9 de setembre de 2015, per la qual s'estableix un procediment d'informació en matèria de reglamentacions tècniques i de regles relatives als serveis de la societat de la informació.

Article 1. *Naturalesa i objecte.*

L'impost sobre determinats serveis digitals és un tribut de naturalesa indirecta que grava, en la forma i les condicions que preveu aquesta Llei, les prestacions de determinats serveis digitals en què hi hagi la intervenció d'usuaris situats al territori d'aplicació de l'impost.

Article 2. *Territori d'aplicació de l'impost.*

1. L'impost s'aplica a tot el territori espanyol.
2. El que disposa l'apartat anterior s'entén sense perjudici dels règims tributaris forals de concert i conveni econòmic en vigor, respectivament, als territoris històrics del País Basc i a la Comunitat Foral de Navarra.

Article 3. *Tractats i convenis.*

El que estableix aquesta Llei s'entén sense perjudici del que disposen els tractats i convenis internacionals que hagin passat a formar part de l'ordenament intern, de conformitat amb l'article 96 de la Constitució espanyola.

Article 4. *Conceptes i definicions.*

Als efectes d'aquesta Llei, s'entén per:

1. Continguts digitals: les dades subministrades en format digital, com ara programes d'ordinador, aplicacions, música, vídeos, textos, jocs i qualsevol altre programa informàtic, diferents de les dades representatives de la mateixa interfície digital.
2. Adreça de protocol d'Internet (IP): codi que s'assigna als dispositius interconnectats per possibilitar-ne la comunicació a través d'Internet.
3. Grup: conjunt d'entitats en què una entitat tingui o pugui tenir el control d'una altra o d'altres segons els criteris que estableix l'article 42 del Codi de comerç, independentment de la seva residència i de l'obligació de formular comptes anuals consolidats.

4. Interfície digital: qualsevol programa, inclosos els llocs web o parts d'aquests, o aplicació, incloses les aplicacions mòbils, o qualsevol altre mitjà, accessible als usuaris, que possibiliti la comunicació digital.

5. Serveis digitals: es consideren com a tals exclusivament els de publicitat en línia, els d'intermediació en línia i els de transmissió de dades.

6. Serveis de publicitat en línia: els consistents en la inclusió en una interfície digital, pròpia o de tercers, de publicitat adreçada als usuaris de la interfície. Quan l'entitat que inclogui la publicitat no sigui propietària de la interfície digital, es considera proveïdora del servei de publicitat aquesta entitat, i no l'entitat propietària de la interfície.

7. Serveis d'intermediació en línia: els de posada a disposició dels usuaris d'una interfície digital multifacètica (que permeti interactuar amb diferents usuaris de manera concurrent) que faciliti la realització de lliuraments de béns o prestacions de serveis subjacents directament entre els usuaris, o que els permeti localitzar altres usuaris i interactuar-hi.

8. Serveis de transmissió de dades: els de transmissió amb una contraprestació, incloses la venda o la cessió, de les recopilades sobre els usuaris, que s'hagin generat per activitats que aquests últims hagin dut a terme a les interfícies digitals.

9. Usuari: qualsevol persona o entitat que utilitzi una interfície digital.

10. Publicitat dirigida: qualsevol forma de comunicació digital comercial amb la finalitat de promocionar un producte, servei o marca, dirigida als usuaris d'una interfície digital basada en les dades recopilades d'ells. Es considera que tota la publicitat és «publicitat dirigida», llevat que hi hagi una prova en contra.

11. Serveis financers regulats: serveis financers per a la prestació dels quals està autoritzada una entitat financera regulada.

12. Entitat financera regulada: prestador de serveis financers que està subjecte a autorització, o registre, i supervisió en aplicació de qualsevol norma nacional o mesura d'harmonització per a la regulació dels serveis financers adoptada per la Unió Europea, inclosos els prestadors de serveis financers subjectes a supervisió d'acord amb normativa no dictada per la Unió Europea que, en virtut d'un acte jurídic de la Unió Europea, es consideri equivalent a les mesures de la Unió Europea.

Article 5. *Fet imposable.*

Estan subjectes a l'impost les prestacions dels serveis digitals fetes al territori d'aplicació d'aquest efectuades pels contribuents d'aquest impost.

Article 6. *Supòsits de no subjecció.*

No estan subjectes a l'impost:

a) les vendes de béns o serveis contractats en línia a través del lloc web del proveïdor d'aquests béns o serveis, en les quals el proveïdor no actua en qualitat d'intermediari;

b) els lliuraments de béns o prestacions de serveis subjacents que tinguin lloc entre els usuaris, en el marc d'un servei d'intermediació en línia;

c) les prestacions de serveis d'intermediació en línia, quan l'única o la principal finalitat d'aquests serveis prestats per l'entitat que porti a terme la posada a disposició d'una interfície digital sigui subministrar continguts digitals als usuaris o prestar-los serveis de comunicació o serveis de pagament;

d) les prestacions de serveis financers regulats per entitats financeres regulades;

e) les prestacions de serveis de transmissió de dades, quan les efectuïn entitats financeres regulades;

f) les prestacions de serveis digitals quan s'efectuïn entre entitats que formin part d'un grup amb una participació, directa o indirecta, del 100 per cent.

Article 7. *Lloc de realització de les prestacions de serveis digitals.*

1. Les prestacions de serveis digitals s'entenen fetes al territori d'aplicació de l'impost quan algun usuari estigui situat en aquest àmbit territorial, independentment del fet que l'usuari hagi satisfet alguna contraprestació que contribueixi a la generació dels ingressos derivats del servei.

2. S'entén que un usuari està situat al territori d'aplicació de l'impost:

a) En el cas dels serveis de publicitat en línia, quan en el moment en què la publicitat aparegui al dispositiu d'aquest usuari el dispositiu es trobi en aquest àmbit territorial.

b) En el cas dels serveis d'intermediació en línia en què hi hagi la facilitació de lliuraments de béns o prestacions de serveis subjacents directament entre els usuaris, quan la conclusió de l'operació subjacent per un usuari es porti a terme a través de la interfície digital d'un dispositiu que en el moment de la conclusió es trobi en aquest àmbit territorial.

En els altres serveis d'intermediació en línia, quan el compte que permeti a l'usuari accedir a la interfície digital s'hagi obert utilitzant un dispositiu que en el moment de l'obertura es trobi en aquest àmbit territorial.

c) En el cas dels serveis de transmissió de dades, quan les dades transmeses les hagi generat un usuari a través d'una interfície digital a la qual s'hagi accedit mitjançant un dispositiu que en el moment de la generació de les dades es trobi en aquest àmbit territorial.

3. A l'efecte de determinar el lloc en què s'han efectuat les prestacions de serveis digitals, no es té en compte:

a) el lloc on es porti a terme el lliurament de béns o la prestació de serveis subjacent, en els casos de serveis d'intermediació en línia en què n'hi hagi;

b) el lloc des del qual s'efectua qualsevol pagament relacionat amb un servei digital.

4. Als efectes d'aquest article, es presumeix que un determinat dispositiu d'un usuari es troba al lloc que es determini de conformitat amb l'adreça IP d'aquest, tret que es pugui concloure que el lloc és un altre de diferent mitjançant la utilització d'altres mitjans de prova admissibles en dret, en particular, la utilització d'altres instruments de geolocalització.

5. Les dades que es poden recopilar dels usuaris amb la finalitat d'aplicar aquesta Llei es limiten a aquelles que permetin la localització dels dispositius dels usuaris al territori d'aplicació de l'impost.

Article 8. *Contribuents.*

1. Són contribuents d'aquest impost les persones jurídiques i les entitats a què es refereix l'article 35.4 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, que el primer dia del període de liquidació superin els dos llindars següents:

a) que l'import net de la seva xifra de negocis l'any natural anterior superi els 750 milions d'euros; i

b) que l'import total dels seus ingressos derivats de prestacions de serveis digitals subjectes a l'impost, un cop aplicades les regles que preveu l'article 10, corresponents a l'any natural anterior, superi els 3 milions d'euros.

Quan l'any immediatament anterior s'hagi iniciat l'activitat, els imports anteriors s'elevan a l'any.

2. Quan els imports a què es refereix l'apartat 1 estiguin disponibles en una moneda diferent de l'euro, s'han de convertir a euros aplicant el tipus de canvi publicat a l'últim «Diari Oficial de la Unió Europea» disponible l'any natural de què es tracti.

3. En els casos d'entitats que formin part d'un grup, els imports dels lindars a què es refereix l'apartat 1 que s'han de tenir en compte són els del grup en el seu conjunt. A aquests efectes:

a) el lliar de la lletra a) de l'apartat 1 és el mateix que hi ha en la Directiva (UE) 2016/881 del Consell, de 25 de maig de 2016, que modifica la Directiva 2011/16/UE pel que fa a l'intercanvi automàtic obligatori d'informació en l'àmbit de la fiscalitat, que estableix la declaració relativa a l'informe país per país, i en les normes internacionals equivalents adoptades en aplicació de l'acció 13 del Projecte de l'OCDE i del G-20 sobre l'erosió de la base imposable i el trasllat de beneficis (BEPS, per la sigla en anglès), relativa a la documentació sobre preus de transferència i informe país per país;

b) el lliar de la lletra b) de l'apartat 1 es determina sense eliminar les prestacions dels serveis digitals subjectes a aquest impost efectuades entre les entitats d'un grup.

En cas que el grup superi aquests lindars tenen la consideració de contribuents totes i cada una de les entitats que en formin part, en la mesura en què efectuïn el fet imposable, independentment de l'import dels ingressos a què es refereix la lletra b) de l'apartat esmentat que els corresponguin.

Article 9. *Meritació.*

L'impost es merita quan es prestin, s'executin o s'efectuïn les operacions gravades.

No obstant el que disposa l'apartat anterior, en les operacions subjectes a gravamen que originin pagaments anticipats anteriors a la realització del fet imposable l'impost es merita en el moment del cobrament total o parcial del preu pels imports efectivament percebuts.

Article 10. *Base imposable.*

1. La base imposable de l'impost està constituïda per l'import dels ingressos, exclosos, si s'escau, l'impost sobre el valor afegit o altres impostos equivalents, obtinguts pel contribuent per cada una de les prestacions de serveis digitals subjectes a l'impost, efectuades al territori d'aplicació d'aquest.

En les prestacions de serveis digitals entre entitats d'un mateix grup, la base imposable és el seu valor normal de mercat.

2. A l'efecte de determinar la base imposable de l'impost s'han de tenir en compte les regles següents:

a) En el cas dels serveis de publicitat en línia, s'aplica als ingressos totals obtinguts la proporció que representi el nombre de vegades que aparegui la publicitat en dispositius que es trobin al territori d'aplicació de l'impost respecte del nombre total de vegades que aparegui la publicitat en qualsevol dispositiu, sigui quin sigui el lloc en què aquests es trobin.

b) En el cas dels serveis d'intermediació en línia en què hi hagi la facilitació de lliuraments de béns o prestacions de serveis subjacents directament entre els usuaris, s'aplica als ingressos totals obtinguts la proporció que representi el nombre d'usuaris situats al territori d'aplicació de l'impost respecte del nombre total d'usuaris que intervinguin en aquest servei, sigui quin sigui el lloc en què estiguin situats.

La base imposable dels altres serveis d'intermediació es determina per l'import total dels ingressos derivats directament dels usuaris quan els comptes que permetin accedir a la interfície digital utilitzada s'hagin obert utilitzant un dispositiu que es trobi en el moment de l'obertura al territori d'aplicació de l'impost.

Als efectes del que preveu el paràgraf anterior, és indiferent el moment temporal en què s'hagi obert el compte utilitzat.

c) En el cas dels serveis de transmissió de dades, s'aplica als ingressos totals obtinguts la proporció que representi el nombre d'usuaris que han generat aquestes dades que estiguin situats al territori d'aplicació de l'impost respecte del nombre total d'usuaris que hagin generat les dades, sigui quin sigui el lloc en què estiguin situats.

Als efectes del que preveu el paràgraf anterior, és indiferent el moment temporal en què les dades transmeses s'hagin recopilat.

3. Si l'import de la base imposable no és conegut en el període de liquidació, el contribuent l'ha de fixar provisionalment aplicant criteris fundats que tinguin en compte el període total en què s'han de generar ingressos derivats d'aquestes prestacions de serveis digitals, sense perjudici de la seva regularització quan l'import sigui conegut, mitjançant l'autoliquidació corresponent a aquest període de liquidació.

La regularització s'ha d'efectuar com a màxim en el termini dels 4 anys següents a la data de meritació de l'impost corresponent a l'operació.

4. Quan la base imposable s'hagi determinat incorrectament el contribuent l'ha de rectificar de conformitat amb el que preveuen la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, i la seva normativa de desplegament.

5. La base imposable es determina pel mètode d'estimació directa, sense més excepcions que les que estableixen les normes reguladores del mètode d'estimació indirecta de les bases imposables.

Article 11. *Tipus impositiu.*

L'impost s'exigeix al tipus del 3 per cent.

Article 12. *Quota íntegra.*

La quota íntegra és la quantitat resultant d'aplicar a la base imposable el tipus impositiu.

Article 13. *Obligacions formals.*

1. Els contribuents de l'impost estan obligats, amb els requisits, els límits i les condicions que es determinin reglamentàriament, a:

a) Presentar declaracions relatives al començament, la modificació i el cessament de les activitats que determinin la seva subjecció a l'impost.

b) Sol·licitar de l'Administració el número d'identificació fiscal, i comunicar-lo i acreditar-lo en els supòsits que s'estableixin.

c) Portar els registres que s'estableixin reglamentàriament.

d) Presentar periòdicament o a requeriment de l'Administració informació relativa als seus serveis digitals.

e) Nomenar un representant a l'efecte del compliment de les obligacions imposades en aquesta Llei quan es tracti de contribuents no establerts a la Unió Europea.

El contribuent, o el seu representant, estan obligats a posar en coneixement de l'Administració tributària el nomenament, degudament acreditat, abans de la finalització del termini de declaració de les operacions subjectes a l'impost.

f) Conservar, durant el termini de prescripció que preveu la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, els justificants i els documents acreditatius de les operacions objecte de l'impost. En particular, han de conservar els mitjans de prova que permetin identificar el lloc de prestació del servei digital gravat.

g) Traduir al castellà, o a qualsevol altra llengua oficial, quan així ho requereixi l'Administració tributària a l'efecte de control de la situació tributària del contribuent, les factures, els contractes o els documents acreditatius corresponents a prestacions de serveis digitals que s'entenguin efectuades al territori d'aplicació de l'impost.

h) Establir els sistemes, els mecanismes o els acords que permetin determinar la localització dels dispositius dels usuaris al territori d'aplicació de l'impost.

2. Així mateix, estan obligats a complir qualsevol altres obligacions formals que estableixi la normativa tributària.

Article 14. *Gestió de l'impost.*

El període de liquidació coincideix amb el trimestre natural.

Els contribuents han de presentar les autoliquidacions corresponents i ingressar el deute tributari al lloc, en la forma i en els terminis que s'estableixin per mitjà d'una ordre de la persona titular del Ministeri d'Hisenda.

Article 15. *Infraccions i sancions.*

1. Sense perjudici de les disposicions especials que preveu aquest article, les infraccions tributàries relatives a aquest impost s'han de qualificar i sancionar de conformitat amb el que preveuen la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, i altres normes d'aplicació general.

2. Constitueix una infracció tributària greu, als efectes d'aquest impost, l'incompliment de l'obligació a què es refereix l'article 13.1.h) d'aquesta Llei.

La sanció consisteix en una multa pecuniària del 0,5 per cent de l'import net de la xifra de negocis de l'any natural anterior, tal com estableix l'article 8 d'aquesta Llei, amb un mínim de 15.000 euros i un màxim de 400.000 euros, per cada any natural en què s'hagi produït l'incompliment a què es refereix el paràgraf anterior.

3. L'import de la sanció que s'hagi d'ingressar per la comissió de la infracció que estableix aquest article pot ser objecte d'una reducció de conformitat amb el que disposa l'article 188.3 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

Article 16. *Ordre jurisdiccional.*

La jurisdicció contenciosa administrativa, un cop exhaurida la via economicoadministrativa, és l'única competent per dirimir les controvèrsies de fet i de dret que se suscitin entre l'Administració tributària i els contribuents, en relació amb qualsevol de les qüestions a què es refereix aquesta Llei.

Disposició transitòria única. *Determinació dels llindars.*

Durant el període comprès entre la data d'entrada en vigor d'aquesta Llei i el 31 de desembre següent, a l'efecte de determinar el compliment del llindar a què fa referència l'article 8.1.b) d'aquesta Llei s'ha de tenir en compte l'import total dels ingressos derivats de prestacions de serveis digitals subjectes a l'impost des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei fins a la finalització del termini de liquidació elevats a l'any.

Disposició final primera. *Títol competencial.*

Aquesta Llei es dicta a l'empara de la competència exclusiva de l'Estat en matèria d'hisenda general que preveu l'article 149.1.14a de la Constitució espanyola.

Disposició final segona. *Desplegament normatiu i execució.*

S'habilita el Govern per dictar totes les disposicions que siguin necessàries per al desplegament i l'execució d'aquesta Llei.

Disposició final tercera. *Modificació per la Llei de pressupostos generals de l'Estat.*

La Llei de pressupostos generals de l'Estat pot:

- Modificar els llindars quantitativs que determinen la condició de contribuent de l'impost.
- Modificar el tipus impositiu.
- Introduir i modificar les normes necessàries per complir les obligacions derivades del dret comunitari.
- Modificar els supòsits de no subjecció.

Disposició final quarta. *Autoliquidacions i ingressos corresponents al segon i tercer trimestre de l'any 2020.*

Durant l'any 2020, la presentació de les autoliquidacions corresponents als períodes de liquidació del segon i tercer trimestre, així com l'ingrés del deute tributari respectiu, no s'exigeixen, en tot cas, abans del 20 de desembre.

Disposició final cinquena. *Adaptació del Concert econòmic amb la Comunitat Autònoma del País Basc i del Conveni econòmic entre l'Estat i la Comunitat Foral de Navarra.*

En el termini de tres mesos des de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat» s'ha de reunir la Comissió Mixta del Concert Econòmic amb el País Basc i la Comissió del Conveni Econòmic amb Navarra per acordar l'adaptació corresponent del Concert econòmic amb la Comunitat Autònoma del País Basc, aprovat per la Llei 12/2002, de 23 de maig, de conformitat amb el que estableix la seva disposició addicional segona, i del Conveni econòmic entre l'Estat i la Comunitat Foral de Navarra, aprovat per la Llei 28/1990, de 26 de desembre, de conformitat amb el que estableix el seu article 6.

Disposició final sisena. *Entrada en vigor.*

Aquesta Llei entra en vigor als tres mesos de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,
Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 15 d'octubre de 2020.

FELIPE R.

El president del Govern,
PEDRO SÁNCHEZ PÉREZ-CASTEJÓN